

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010250
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010250.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.septembra 2021 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný Y. R., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom Š., Na U. č. XX spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava, sp. zn. 1 Kv 74/19/1100, zo dňa 26.augusta 2020, pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ako organizátor podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný Y. R. v čase spáchania skutku - pracovník SBS spol. IBeA 3, a.s., od presne nezisteného času až do 11:30 hod. dňa 22.apríla 2014, opakovane, na viacerých presne nezistených miestach zorganizoval spáchanie trestného činu a to tak, že oslovil odsúdeného Y. V., ktorému poskytol podrobné informácie o tom, kde, kedy a akým spôsobom pracovníci SBS spol. IBeA 3, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská č. 135, IČO: XXXXXXXX, vykonávajú prevzatie a odvoz hotovosti z predajne potravín „Moja SAMOŠKA“ v Bratislave, na Jurigovom námestí č. 1, na základe prvotných informácií obžalovaného Miloša Juríka, vykonali v presne nezistenom čase, začiatkom roku 2014 Y. R. spolu s Y. V. obhliadku miest a skutku v Bratislave na Jurigovom námestí č. 1, počas ktorej Y. R. podrobne vysvetlil Y. V.É., ako dochádza k prevzatiu a odvozu hotovosti z predajne potravín „Moja SAMOŠKA“, a najmä to, aké motorové vozidlo používajú a akým spôsobom postupujú, čo vykonávajú pracovníci SBS pri prevzatí a odvoze hotovosti, pričom na základe podrob-

-2- 2T/37/2020

ných informácií Y. R., Y. V. oslovil na spáchanie uvedeného skutku osoby T. H. a Y. U. spoločne, s ktorými dňa 22.apríla 2014, v čase okolo 11:30 hod. vykonali počas zvozu peňazí lúpežné prepadnutie pracovníkov SBS spol. IBeA 3, a.s., pri ktorom odcudzili hotovosť vo výške 122 435,- Euro, z ktorej Y. V. vyplatil T. H. 12 000,- Euro, Y. U. 12 000,- Euro a zvyšnú hotovosť odovzdal Y. R., ktorý Y. V. vyplatil za vykonanie skutku 20 000,- Euro a zvyšnú hotovosť si ponechal a ukryl na neznámom mieste, pričom Y. V., T. H. a Y. U. boli dňa 25.novembra 2015 (právoplatnosť 01.marca 2016) rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/173/2014 odsúdení za spáchanie predmetného skutku

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodení

-IBeA 3, a.s., Vajnorská 135, Bratislava 831 04, IČO: 31 670 571

-Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava 815 74, IČO: 00 151 700

so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ŏ v o d n e n i e :

Dňa 26. augusta 2020 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava IV pod sp.zn. 1 Kv 74/19/1100 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) obžalobu na obvineného pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ako organizátor podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) na tom skutkovom základe, že

obvinený Y. R. v čase spáchania skutku - pracovník SBS spol. IBeA 3, a.s., od presne nezisteného času až do 11:30 hod. dňa 22. apríla 2014, opakovane, na viacerých presne nezistených miestach zorganizoval spáchanie trestného činu a to tak, že oslovil odsúdeného Y. V., ktorému poskytol podrobné informácie o tom, kde, kedy a akým spôsobom pracovníci SBS spol. IBeA 3, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská č. 135, IČO: 31670571, vykonávajú prevzatie a odvoz hotovosti z predajne potravín „Moja SAMOŠKA“ v Bratislave, na Jurigovom námestí č. 1, na základe prvotných informácií obvineného Miloša Juríka, vykonali v presne nezistenom čase, začiatkom roku 2014 Y. R. spolu s Y. V. obhliadku

-3- 2T/37/2020

miest a skutku v Bratislave na Jurigovom námestí č. 1, počas ktorej Y. R. podrobne vysvetlil Y. V., ako dochádza k prevzatiu a odvozu hotovosti z predajne potravín „Moja SAMOŠKA“, a najmä to, aké motorové vozidlo používajú a akým spôsobom postupujú, čo vykonávajú pracovníci SBS pri prevzatí a odvoze hotovosti, pričom na základe podrobných informácií Y. R., Y. V. oslovil na spáchanie uvedeného skutku osoby T. H. a Y. U. spoločne, s ktorými dňa 22. apríla 2014, v čase okolo 11:30 hod. vykonali počas zvozu peňazí lúpežné prepadnutie pracovníkov SBS spol. IBeA 3, a.s., pri ktorom odcudzili hotovosť vo výške 122 435,- Euro, z ktorej Y. V. vyplatil T. H. 12 000,- Euro, Y. U. 12 000,- Euro a zvyšnú hotovosť odovzdal Y. R., ktorý Y. V. vyplatil za vykonanie skutku 20 000,- Euro a zvyšnú hotovosť si ponechal a ukryl na neznámom mieste, pričom Y. V., T. H. a Y. U. boli dňa 25. novembra 2015 (právoplatnosť 01. marca 2016) rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/173/2014 odsúdení za spáchanie predmetného skutku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba - obžalovaný Y. R. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Súd vo veci vykonal dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to výsluchom obžalovaného, svedka Y.E. V., svedka a zároveň poškodeného R. V. - konateľa spoločnosti IbeA 3, a.s., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Vo vzťahu k predmetnému žalovanému skutku obžalovaný vypovedal, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

V súlade platnou judikatúrou - v súlade s princípom prezumpcie neviny - okrem základnej zásady - princípu, podľa ktorého musí byť obžalovanému vina preukázaná, je i základná zásada trestného práva - in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) - t.j. ak nie je v procese dokazovania dosiahnutá praktická istota o relevantných skutkových okolnostiach, t.j. ak sú prítomné v danom kontexte dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, je nutné vždy rozhodnúť v prospech obžalovaného.

-4- 2T/37/2020

Pravidlo in dubio pro reo možno použiť len vtedy, ak sú pochybnosti o vine dôvodné, t.j. rozumné a v podstatných skutočnostiach, takže v konfrontácii s nimi by výrok o spáchaní trestného činu by nemohol

obstáť. Pochybnosti teda musia byť z hľadiska rozhodnutia o vine závažné a zároveň neodstrániteľné vykonaním ďalších dôkazov či vyhodnotením existujúcich dôkazov.

Znamená to teda, že akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nemôže ešte vytvoriť podklad pre odsudzujúci rozsudok a teda výrok. V tomto smere sa vyžaduje najvyšší možný stupeň istoty, aspoň na úrovni pravidla „dokázanie bez akýchkoľvek rozumnej pochybnosti“.

Prezumpcia nevinu vyžaduje, aby to bol štát - ktorý nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno, pričom je to nakoniec súd, na ktorom spočíva práve tá zodpovednosť za náležité objasnenie veci.

Súd - ako je to nižšie rozvedené - vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na riadne a spoľahlivé objasnenie všetkých rozhodných okolností. Jednotlivé dôkazy tak ako mu to ukladajú zásady trestného konania - hodnotil jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu - teda podľa zásad § 2 ods. 12 Tr.por.

Potrebné je toto konštatovať o to viac - že vo vzťahu k obžalovanému bola podaná obžaloba pre skutok práve kvalifikovaný - ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. (obžalovaný mal byť organizátorom podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.) - pri uznaní viny - ako základná trestná sadzba je - desať rokov - pätnásť rokov.

Okrem výpovede obžalovaného - ktorú učinil pred súdom (v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal, vypovedal v rámci konfrontácie v prípravnom konaní - ktorá bola vykonaná medzi ním a svedkom Y. V.), predmetného svedka vypočutého - Y. V. (podrobne rozvedené v rozsudku) - vo veci boli zabezpečené i nepriame dôkazy - t.j. listinné a vecné dôkazy - ktoré súd v rámci rozsudku podrobne rozviedol.

Ako hlavný svedok vo veci sa podrobne vyjadril svedok Y. V. (v tejto trestnej veci pod sp.zn. 2T/37/2020) v pozícii svedka, boli prečítané výpovede svedkov - T. H. a Y. U. (v tejto trestnej veci pod sp.zn. 2 T/37/2020).

Súd vo veci poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 2T/173/2014-1744, zo dňa 25.novembra 2015, ktorým v tomto trestnom konaní bol
-obžalovaný Y. V. (vo veci sp.zn. 21 T/37/2020 - svedok) podľa § 188 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/ (viedol pred spáchaním
-5- 2T/37/2020

skutku riadny život), § 37 písm. k/ (spáchal trestný čin ako organizátor) uznaný vinným a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní desať rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr.zák.). Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní dva roky,

-obžalovaný Y. U. (vo veci sp.zn. 2T/37/2020 - svedok) podľa § 188 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), § 36 písm. n/ (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) uznaný vinným a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov a päť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr.zák.). Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní dva roky,

-obžalovaný T. H. (vo veci sp.zn. 2T/37/2020 - svedok) podľa § 188 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ (viedol pred spáchaním skutku riadny život), § 36 písm. l/ (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), § 36 písm. n/ (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) uznaný vinným a uložený mu bol súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr.zák.). Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní dva roky.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.marca 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn 3 To/3/2016, zo dňa 01.marca 2016.

V predmetnej veci tak v pozícii svedkov boli vypočutí v prípravnom konaní - Y. U. ako T. H.. Ich výpovede boli podľa § 263 ods. 1 Tr.por. na hlavom pojednávaní prečítané.

Vo veci v prípravnom konaní boli ako svedkovia vypočutí - pracovníci SBS - V. F., U. F. a S. F.. Ich výpovede boli podľa § 263 ods. 1 Tr.por. na hlavom pojednávaní prečítané.

Vzhľadom na dôkazy, ktoré vo veci vykonal - osobný výsluch svedka Y. V., obžalovaného, svedka a zároveň poškodeného Ing. R. V. - ale i oboznámenie vyššie uvedených svedeckých výpovedí, listinné a vecné dôkazy - musel súd v danom prípade vychádzať z toho, čo je všeobecne pre obžalovaného najpriaznivejšie - t.j. podľa zásady in dubio pro reo a túto zásadu aj dôsledne realizoval.

Preto pri vyčerpaní dosiahnuteľných dôkazov, na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní - ani z týchto výpovedí

-6- 2T/37/2020

svedkov - súd nemohol spoľahlivo dospieť k záveru, že skutok, ktorý mal byť spojený s predmetnou lúpežou - spáchal obžalovaný.

Jednotlivé dôkazy - jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty nepreukazujú, že práve obžalovaný je skutočne tou osobou, ktorá mala údajný žalovaný skutok spáchať a byť v predmetnej veci organizátorom podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. predmetného trestného činu - obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.

Práve v prípade akýchkoľvek rozumných pochybností - ako je to v tejto trestnej veci je potrebné pochybnosti vykladať vždy v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný poklad pre odsudzujúci výrok (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5 To/20/2010).

Prezumpcia nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno, pričom a je to nakoniec súd, na ktorom spočíva zodpovednosť za náležité objasnenie veci. Výrok o vine musí byť výrazom úplne jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že skutok spáchal práve obžalovaný. Nízke požiadavky na istotu by mohli zvýšiť nebezpečenstvo justičných omylov (primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 To/13/2018).

Pri dôkaze výpoveďou svedka a to „korunného“ svedka Y. V.Q. - pretože vlastne na základe jeho výpovede - bolo vznesené obvinenie vo vzťahu k obžalovanému - (i keď v pôvodnom konaní pod sp.zn. 2 T/173/2014 - v ktorom svedok Y. V. bol v pozícii obžalovaného, bol zadržaný i predmetný obžalovaný - ale nakoniec bol zo zadržania prepustený a v tomto konaní vo vzťahu k jeho osobe nebolo ani vznesené obvinenie) musí súd vyhodnotiť vierohodnosť predmetnej výpovede s prihliadnutím i k tomu, aký má svedok vzťah k účastníkom konania (v danom prípade vo vzťahu k obžalovanému) a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, k okolnostiam, ktoré doprevádzali jeho vnímanie skutočností, o ktorej vypovedá, vzhľadom k spôsobu reprodukcie týchto skutočností a k správaniu pri výpovedi (presvedčivosť, istota, plynulosť výpovede, ochota odpovedať na otázky a podobne) a k poznatkom získaným na základe hodnotenia iných dôkazov, do akej miery je dôkaz výpoveďou svedka súladný s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne, či sa vzájomne dopĺňajú, celkové posúdenie uvedených hľadísk potom poskytuje záver o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených (preukazovaných) skutočností.

Tu súd musí dať do pozornosti jeho vyjadrenia k dôvodu, ktoré ho viedli k tomu, že vo veci označil ako „ďalšieho spoluobvineného“ - obžalovaného Y. R. a dokonca tohto obžalovaného - ako organizátora predmetného trestného činu.

-7- 2T/37/2020

Predmetný svedok bol vo veci vypočutý - v prípravnom konaní (22.november 2019, 28.január 2020, konfrontácia dňa 05.februára 2020) a následne na hlavnom pojednávaní dňa 27.septembra 2021.

-výsluch dňa 22.novembra 2019

Otázka: Vyjadrite sa, prečo ste uvedené informácie neuviedol počas prípravného konania, prípadne na súde, aká je Vaša súčasná motivácia ohľadne uvedenia nových skutočností voči konkrétnej osobe

Výpoveď: Neuviedol som to z dôvodu, že som to popieral až do odsúdenia, zároveň som predpokladal, že voči mne nie je toľko dôkazov a bol so uisťovaný právnikom, že ma neodsúdia. Počas výkonu trestu som prehodnotil svoj život a chcem, aby bolo zadosťučinené spravodlivosti a bol by som rád, keby sa

časť finančnej hotovosti vrátila poškodeným a to aj z R. strany. Nič mi nebolo sľúbené zo strany orgánov činných v trestnom konaní, pričom toto vzišlo z mojej iniciatívy.

Otázka: Vyjadrite sa, či vaši spolu odsúdení U. a H. vedeli o osobe Y. R., či sa s ňou niekedy stretli.

Výpoveď: Ani jeden a ani druhý o ňom nevedeli, ja som poznal všetkých a oni sa nepoznali. Oni len vedeli, že som mal typ od nejakého zamestnanca danej SBS, to je všetko, čo oni dvaja vedeli.

Súd konštatuje v rámci tejto výpovede - Čo je zaujímavé tu pri predmetnej výpovedi svedok - vôbec neuvádzal - že predmetná osoba má mať prezývku „Kostolník“ ako i súdom podčiarknutú časť výpovede svedka - t.j., že to mal byť nejaký zamestnanec danej SBS - bez bližšej konkretizácie.

-výsluch dňa 28.januára 2020

Otázka: Vyjadrite sa, prečo ste uvedené skutočnosti neuvádzal počas prípravného konania skutku, pre ktorý Vám bolo vznesené obvinenie?

Výpoveď: Predpokladal som, že sa z toho dostanem, ubezpečoval ma o tom aj môj právnik.

-výsluch dňa 05.februára 2020

Otázka: Vyjadrite sa, prečo ste dané skutočnosti neuviedol počas prípravného konania vedeného voči Vám a vašim spoluobvineným. Prečo ich uvádzate v súčasnosti:

Výpoveď: Na začiatku som to neuvádzal preto, nakoľko som bol uisťovaný svojim obhajcom, že proti mne policajti nič nemajú, svedčia na mňa dvaja kriminálni, ktorí nie sú dôveryhodní, takže som predpokladal, že za ten skutok nebudem odsúdený. Teraz ich uvádzam, že po 5,5 roku vo väzení pohlo moje svedomie a chcem zadosťučiniť spravodlivosti a tiež som to chcel ako dôvod na obnovenie procesu.

Otázka: Mali vedomosť Y. U. a T. H. o ďalšej osobe, ktorá participovala na lúpeži?

Výpoveď: Oni vedeli, že existuje nejaká osoba, ktorá mi dala tip, pričom ja som povedal, že sa jedná o osobu, ktorá pracovala v tej SBS-ke, ale o ničom kon-

-8- 2T/37/2020

krétne nevedeli. Ja som pred nimi hovoril o R. s tým, že som ho nazýval „V.“.

Znamená to - až pri tejto predmetnej výpovedi už bližšie špecifikoval osobu - ktorá dala tip - teda pracovníka SBS - s tým, že ho nazýval „V.“.

-v rámci konfrontácii - ktorá bola vykonaná dňa 05.02.2020

opätovne svedok na otázku: - vyjadrite sa, či odsúdení Y. U. a T. H. vedeli o angažovaní Y. R. do skutku?

Výpoveď: Oni vedeli o štvrtej osobe, povedal som im, že tá osoba pracuje v tej SBSke, ale jeho meno som im nepovedal, nakoľko ani tu pán obvinený nepoznal mojich komplicov. Oni o tu prítomnom nevedeli nič, iba že dal tip, že pracuje v tej SBSke a o ostatných okolnostiach som sa ja už nevyjadroval pred nimi. V rámci konfrontácie - opätovne uvádzal - že on predmetnú osobu nešpecifikoval - len uvádzal, že osoba mala pracovať v SBS.

-výsluch dňa 27.septembra 2021

Otázka: Prečo ste tieto skutočnosti uviedol, ako organizátora obžalovaného R.?

Výpoveď: Preto to bolo po 5,5 roku, lebo dovtedy som to zvládal, ale potom už nie. Všetka kritika sa zniesla na moju hlavu, bol som ako organizátor, dostal som najvyšší trest desať rokov, že som spravil chybu, mal som sa od začiatku priznať.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na výpovede svedkov (odsúdených) pri výpovediach, ktorých prokurátor mal za to, že vyznievajú v neprospech obžalovaného.

-svedok T. H.

-výsluch dňa 22.november 2019

Otázka: Rozprával ste sa po Vašom zadržení s V.Ý. o uvedenej osobe a to až doposiaľ?

Výpoveď: Ja si pamätám, že po našom odsúdení sme sa stretli v ÚVToS Banská Bystrica, pričom mi V. povedal, že Y. R. je tá osoba, ktorá to zorganizovala, teda dala tip na uvedený skutok, ale ja som si to myslel už od pojednávania, nakoľko on tam bol predvolaný ako svedok a ja som si domyslel, že je to tá osoba. Toho človeka pred nami prezýval „V.“

Otázka: Uviedol Vám V., prečo Y. R. neuviedol počas prípravného konania.

Výpoveď: On sa chcel vyviniť, takže nespolupracoval.

Otázka: Viete sa vyjadriť, prečo V. uvádza nové skutočnosti ohľadne predmetnej trestnej veci?

Výpoveď: k tomu sa ja vyjadriť neviem. Myslím si ale, že to nerobí z pomsty, ani keď sme sa o R. bavili, tak mi to neprišlo tak, že by sa chcel R. pomstiť, jedine, čo on chcel tak bolo dosiahnutie obnovy konania.

-9- 2T/37/2020

-výsluch dňa 29.januára 2020

Ku samotnému skutku som sa už vrátil až v Banskej Bystrici vo výkone trestu, keď som bol s V., pričom tam mi Y. V. povedal, že by chcel obnovu konania alebo dovolanie, lebo, že chce udať toho chalana, ktorý mu dal tip.

Ja som už v tom čase vedel, opravujem, domyslel som si, že by to mala byť jedna osoba, ktorá bola vypovedať na súde v našej veci, jednalo sa o osobu Y. R.. V Bystrici mi V. povedal, že je to on, čo mu dal tip a že v tom čase keď mu dal tip, tak mal pracovať pre tú spoločnosť. V. to zdôvodňoval tým, že V. bol odsúdený, ako organizátor, pričom organizovať to mal ten R.. O iných veciach medzi nimi ja neviem. S V. som sa už o tej veci ďalej nebavil. S U. som sa tiež o tej veci bavil, ale on tiež R. nepoznal. V. o tom človeku hovoril ako o „V.ovi“.

Otázka: uvedte, ako sa vyjadroval, ako opisoval počas prípravy V. osobu, ktorá mu mala dať tip.

Výpoveď: V. len povedal, že má 100 % tip od človeka, ktorý mal v tej spoločnosti, ktorá vykonávala prepravu pracovať. V. ma ubezpečoval, že to bude v poriadku a aby som do toho išiel. Ešte si pamätám, že V. o tom človeku hovoril, ako o V.ovi, ale neviem prečo, nevedel som či to je prezývka alebo priezvisko. Ďalej uvádzam, že som nikdy nebol prítomný pri tom, že by V. s nejakou osobou telefonoval o tom skutku.

-svedok Y. U.

-výpoveď dňa 22.novembra 2019

Ja som nemal vedomosť o tom, že kto bol ten, kto dal tip na uvedený skutok. Pamätám si, že V. to celé prezentoval tak, že mal ten tip od nejakej osoby, ale to či to je pravda, to sa ja vyjadriť neviem. Ja som o takej osobe nevedel ani neviem. Pamätám si, že na pojednávaní bol niekto z SBSky pričom som si domyslel, že to je asi tá osoba, ale ja som sa nikdy o to nezaujímam.

Tento v tejto svojej výpovedi nehovoril - čo svedok T. H. dňa 22.novembra 2019 - že o osobe hovoril „V.“.

Otázka: Rozprával ste sa s V., alebo H. o skutku, alebo o peniazoch po Vašom odsúdení?

Výpoveď: Boli sme spolu v ÚVToS v Banskej Bystrici, kde sme sa spolu bavili, ale len v tom význame, že som prvý začal vypovedať, avšak bol som tam s nimi iba týždeň, takže neviem či sa oni dvaja následne o niečom bavili, nakoľko oni tam spolu ešte ostali a mňa previezli do Bratislavy

-výpoveď dňa 28.januára 2020

Otázka: G. V. niečo konkrétne k osobe, ktorá mu mala dať tip, oslovoval ho nejakým spôsobom?

Výpoveď: pamätám si, že tú osobu oslovoval „V.“, ale neviem prečo.

Tu súd nemôže vylúčiť, že ku takejto konštatácii dospeli až po tom, čo sa rozprávali so svedkom Y. V. - ktorý im to vtedy povedal.

-10- 2T/37/2020

K predmetným skutočnostiam súd uvádza:

1/ - všetci traja svedkovia - Y. V., Y. U. ako i T. H. potvrdili, že o predmetnej záležitosti sa spolu „bavili“ v čase keď už boli všetci traja vo výkone trestu odňatia slobody a to konkrétne v Banskej Bystrici - tu mali byť spoločne asi týždeň všetci traja, pretože svedok Y. U. - po týždni v predmetnom nápravno-výchovnom zariadení už nemal byť.

Je to tak dostatočný čas k tomu - aby predmetnú vec mohli prebrať. Zároveň a to je potrebné uviesť - z akého dôvodu predmetnú vec preberali - vychádzajúc z výpovede svedka T. H. (potvrdil vlastne to, čo svedok Y. V.) - že o R. sa bavili - ale nie z dôvodu, že by sa V. mu chcel pomstiť - ale preto - citácia: čo on chcel tak bolo dosiahnutie obnovy konania.

2/ - sám svedok Y. V. - potvrdil v rámci obnovy konania - že tým, že sa k skutku prizná a uvedie skutočnosti - si zmierni trest.

To bol i dôvod - že vo veci podal návrh na obnovu konania - ... nechcem byť už toľko vo väzení, hoci som vinný z tohto skutku... O tejto skutočnosti čo som hovoril vedia aj na prokuratúre. Nemali na prokuratúre moje svedectvo a tak ho nemohli - R. - ako odsúdiť.

Tieto skutočnosti v súvislosti so zmiernením svojho vlastného trestu vypovedal aj v pozícii svedka (viď vyššie rozvedené výpovede).

3/ - i keď súd samozrejme nemôže prizerať na výpovede svedkov Y. na U., Y. V., T. H. - v čase keď títo boli v pozícii obvinených (konanie pod sp.zn. 2 T/173/2014) - títo vtedy predmetnú osobu (v tomto konaní obžalovaného) neuvádzali - ako organizátora, resp. ako spoluobvineného - súd navyiac poukazuje súd v tejto rovine na skutočnosť - že práve i v tomto pôvodnom konaní bol v pozícii zadržaného - teraz obžalovaný - Y. R.. Z pôvodného spisu vyplynulo, že tento dňa 10.júla 2014 (t.j. v čase keď už boli obvinení - (toho času svedkovia - Y. V., T. H., Y. U.) - a bolo vznesené obvinenie vo vzťahu k týmto osobám bolo dňa 25.júna 2014).

Naopak predmetný obžalovaný - v pôvodnom konaní pod sp.zn. 2T/173/2014 - bol v pozícii zadržaného a po jeho výsluchu, resp. aj po výsluchu práve vyššie uvedených v tomto pôvodnom konaní ako obvinených (teda v tomto konaní svedkov - Y. U., Y. V. a T. H.) bol vyšetrovateľom Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave zo zadržania dňa 10.júla 2014 prepustený z dôvodu - ako je uvedené - podozrivá osoba, vzhľadom k tomu, že pominuli dôvody zadržania, bola prepustená zo zadržania.

-11- 2T/37/2020

Preukázané tak bolo, že obžalovaný v pôvodnom konaní (sp.zn. 2T/173/2014) bol zadržaný dňa 10.júla 2014 od 13:05 hod. do 23:40 hod. toho istého dňa.

Nič nebránilo - keď už nie svedkovi Y. V., ale práve predmetným svedkom Y. U. a T. H. uvádzať vyššie uvedené skutočnosti - ohľadom ďalšej osoby - teda osoby Y. R., keď sami v tomto konaní mali vedomosť, že je zadržaný

- a keď v tomto konaní - kde sú v pozícii svedkov už vypovedali - že už v tomto pôvodnom konaní mali vedomosť, že ďalšou osobou - je pracovník SBSky a podrobne tie skutočnosti - t.j. prezývka „V.“, informácie, že mali od Y. V.. Toto sa však z ich strany - svedkov Y. U. a T. H. v tomto pôvodnom konaní nestalo.

Len na margo súd poznamenáva, že predmetné osoby - T. H. a Y. U. sa v pôvodnom konaní (sp.zn. 2 T/173/2014) priznali ku spáchanému žalovanému skutku v celom rozsahu a v celom rozsahu vo veci usvedčili aj t.č. svedka Y. V.É..

Práve z týchto dôvodov v tejto časti súd - ohľadom skutočnosti, že ďalšou osobou, ktorá mala participovať na predmetnej trestnej činnosti mal byť obžalovaný - pristupoval k tejto časti výpovedi predmetných svedkov - Y. U. a T. H. - ako nedôveryhodní svedkovia a to v tom smere - že skutočnosti, ktoré uvádzali v pozícii svedka vypovedali na základe dohody a komunikácie, ktorú mali sprostredkovanú od svedka Y. V. až v čase keď boli v pozícii svedkov,

4/ výpovede svedka Y. V. boli rozporné medzi sebou - ktoré vykonal v rámci prípravného konania navzájom, ako i v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní.

Súd preto výpovede predmetného svedka - keďže išlo o „korunného svedka“ musel hodnotiť obzvlášť pozorne. Ako je nižšie rozvedené - výpovede svedka boli rozporné, nesúladne.

K osobe obžalovaného Y. R. vypovedal rozdielne ohľadom zoznámenia

-dňa 22.novembra 2019 - vypovedal, že predmetnú osobu spoznal v roku 2007 a to v Írsku,

-dňa 05.februára 2020 - vypovedal, že predmetnú osobu spoznal asi v roku 2006 v Írsku,

-na hlavnom pojednávaní vypovedal, že predmetnú osobu pozná od roku 2007-2008.

-dňa 22.novembra 2019 - vypovedal, že prvýkrát o odcudzení hotovosti pri zvoze peňazí hovorili v roku 2012 - bolo to na jeseň, kedy sve-

dok obžalovanému vybavil brigádu vo Švajčiarku - zber jablák. Počas toho, ako boli spolu na predmetnej brigáde sa postupne dopracovali k tomu, akým spôsobom by sa dal prepadnúť uvedený zvoz a ako prísť k peniazom,

K tomuto súd uvádza - že v prípravnom konaní predmetný svedok dňa 28.januára 2020 vypovedal - že v časoch 2010-2012 - svedok pracoval v SBS Abas - na zvoze peňazí - a keďže zistil (teda v tomto čase) - že obžalovaný tiež pracoval v SBS na zvoze peňazí - tak sme začali porovnávať, ako to funguje tam a ako to fungovalo v mojej SBS.

-na hlavnom pojednávaní - vypovedal, že v roku 2012 alebo 2013 sme sa stretli s obžalovaným - kde mi vlastne povedal, kde pracuje, že robí v Bratislave na prevoze peňazí a mohli by sme niečo vymyslieť.

-dňa 22.novembra 2019 - vypovedal, že niekedy začiatkom roku 2014 - pri jednom stretnutí nadhodili opätovne túto tému a vtedy sme si riadne sadli a začali sme hovoriť o konkrétnych veciach - teda Y. R. prišiel s tým, že robí zvoz peňazí zo Samošky po Bratislave, že má vyhladenú jednu časť, kde by sa dal zvoz prepadnúť a vziať peniaze. Malo ísť o jeden z posledných zvozov a teda malo by tam byť tam aj najviac peňazí.

-dňa 28.januára 2020 - vypovedal, že ku konkrétnym veciam sme sa vrátili koncom roku 2014, kedy sme sa rozhodli, že skutok vykonáme. Následne v rámci výsluchu sa opravil a časové obdobie špecifikoval - k tomu sme sa vrátili v mesiaci február 2014.

-dňa 22.novembra 2019 - vypovedal, že niekedy na prelome mesiacov január/február 2014 - išli v deň keď bol zvoz a to spoločne s R.. Išli sme tam na R. vozidle, pričom na to miesto sme prišli doobeda, ale presne neviem. R. odparkoval vozidlo medzi nejakými domami a išli sme pešo na jedno miesto, odkiaľ sme mali výhľad.

Tu len súd konštatuje - že priam „podivné“ je ísť na predmetné miesto činu - autom predmetného obžalovaného - ktorý je pracovníkom SBS-ky, ktorého kolegovia, ktorí sú na zvoze poznajú a nevyučujú, že môžu poznať, resp. vidieť i jeho auto.

-dňa 28.januára 2020 - vypovedal, že na miesto sme šli s R. asi dva mesiace pred skutkom (súd tak poznamenáva, že to mohlo byť v mesiaci február). S R. som tam bol iba raz.

-dňa 05.februára 2020 vypovedal, že s R. na predmetné miesto išli - bolo to začiatkom roku 2014. malo prísť vozidlo Š-Roomster, vedel som, že bude mať v evidenčnom čísle písmeno X.

K tomuto súd uvádza - že pokiaľ malo ísť o časové obdobie - január 2020 - zvozy na inkriminovanej trase B1 - v tomto mesiaci všetky robil obžalovaný spoločne so svedkom F. - čiže v tomto mesiaci určite nemohol - obžalovaný s predmetným svedkom pozorovať predmetné zvozy (č.l. 66). Celý mesiac riadne pracoval.

Pokiaľ išlo o mesiac február 2020 (č.l.67) - zvozy na trase B1 - síce obžalovaný nerobil - ale z predmetného harmonogramu bolo zistené, že zvozy robil na inej trase a na trase B1 - robil 24.februára 2020 - znamená to tak, že opätovne nemohol byť na pozorovaní pri zvozoch s predmetným svedkom - na trase B1 - keďže v tomto mesiaci celý mesiac riadne pracoval.

Následne v tejto časti sám svedok - počas celého svojho dokazovania vypovedal - potom on už sám chodil pozeráť zvozy - ako prebiehajú a bol tak dva-trikrát. (ja som sa na uvedené miesto vrátil ešte asi dva možno trikrát, kedy som si bol obhliadnuť miesto - 22.novembra 2018, obdobne vypovedal aj 28.januára 2020, obdobne vypovedal aj na hlavnom pojednávaní).

Konkrétnejšie k časovému obdobiu k týmto zvozom vypovedal - dňa 28.januára 2020 - vypovedal - zvozy som odsledoval v čase asi mesiac alebo tri týždne pred lúpežou.

Pokiaľ išlo o časové obdobie, kedy malo dôjsť ku predmetnému lúpežnému prepadanú - aj v tejto časti svedok vypovedal v rámci svojich výpovedí rozdielne

-dňa 22.novembra 2019 vypovedal - náš pôvodný plán bol, že to vykonáme s U. o týždeň skôr, ako sme to naozaj reálne vykonali. To bol náš pôvodný plán s R.. Po príchode na miesto aj s U. sme ale zistili, že na tom parkovisku, kde odstavujú vozidlo pri zvoze sa nachádzajú ďalšie osoby a tak sme vtedy usúdili, že to neurobíme,

-dňa 28.januára 2020 vypovedal - pôvodný plán bol ten, že to vykonáme po Veľkej noci, keď tam bude najviac peňazí,

-na hlavnom pojednávaní vypovedal - prepad - myslím, že to bolo veľkonočný utorok 2014 a tento prepad bol aj vykonaný.

Len na margo prepadu bol uskutočnený dňa 22.apríla 2014 - UTOROK. Týždeň pred predmetným dátumom - utorok podľa kalendára bol 15.apríl 2014). Zvoz bol však vykonaný dňa 14.apríla 2014 - pri zvoze B1 bol prítomný - F./R..

Rozdielne vypovedal aj čo sa týkalo predmetnej odcudzenej čiastky, ktorá pochádzala z lúpeže

-dňa 22.novembra 2019 - ...pričom sme boli dohodnutí, že po čase, keď to upadne, tak mi dá ešte ďalšie peniaze, teda, že si tých 100 000 rozdelíme na polovicu

-dňa 28.januára 2020 - ...potom sme išli ku mne na A., kde som mal tie peniaze, kde sme otvárali sáčky a ich rozpočítali. Bolo tam okolo 97 000 Euro.

-na hlavnom pojednávaní vypovedal - ... s odstupom času som sa dozvedel, že tam bolo 122 000 Euro, takže jemu ostalo asi 78 000 Euro (H.-

-14- 2T/37/2020

W. a U. - každý dostal 12 000 Euro, svedok si zobral 20 000 Euro)

Pri každej svojej výpovedi svedok Y. V.Ý. vypovedal - že zvyšok peňazí mal zostať u obžalovaného.

Obžalovaný po celý čas dokazovania vyššie uvedené skutočnosti ohľadom finančnej čiastky - ktorú mal mať podľa výpovede svedka Y. V. vo svojej držbe popieral.

Celková odcudzená čiastka z predmetnej lúpeže mala byť vo výške 122 435,- Euro - vychádzajúc z výpovede poškodeného. Ako bolo z výpovede svedka Y. V. vypovedané - tento mal predmetnú čiastku rozdeliť spôsobom 12 000,- Euro - pre T. H., 12 000,- Euro pre Y. U., Y. V. podľa jeho výpovede mal obžalovaný vyplatiť 20 000,- Euro a zvyšok si mal obžalovaný ponechať. Znamenalo by to, že si mal obžalovaný ponechať čiastku vo výške - (122 435 - 12 000 - 12 000 - 20 000) - viac ako 78 435 Euro.

V danom čase keď došlo k lúpeži - 22.apríl 2014, ale i v čase vyhlasovania rozsudku (dňa 27.septembra 2021) - išlo o čiastku značne vysokú.

Tieto peniaze mal obdržať podľa výpovede svedka Y. V. obžalovaný u neho (peniaze mali byť ukryté v stodole v Žikave) a odniesť ich k obžalovanému. Na tomto sa mali dohodnúť spoločne - že keď to upadne, tak mi dá ešte ďalšie peniaze (obžalovaný mal dať svedkovi) - teda, že si tých 100 000,- Euro rozdelíme na polovicu.

Súd len konštatuje - že výpočtom, ktorý vykonal na základe výpovede svedka ohľadom predmetného rozdelenia - čiastka zvyšujúca vo výške 100 000 Euro nemohla byť - najvyššia čiastka po rozdelení bola viac ako 78 000 Euro. Podľa výpovede predmetného svedka takáto čiastka mala ostať u obžalovaného. Obžalovaný po celý čas dokazovania vyššie uvedené skutočnosti v celom rozsahu popieral.

V tejto súvislosti súd poukazuje na dôkazy, ktoré boli v tejto časti vykonané a z ktorých skutočne vyplynulo, že takáto čiastka, resp. približujúca sa k tejto sa u obžalovaného nikdy nenašla.

Vo veci už dňa 10.júla 2014 (t.j. viac ako po troch mesiacoch od skutku) bola vykonaná domová prehliadka a to v jeho rodinnom dome a príslušných priestoroch - na adrese Na U. Č.. XX, Š.. V rámci predmetnej domovej prehliadky boli vydané a odňaté bankovky v celkovej nominálnej hodnote vo výške 2 045 Euro. Pôvod týchto peňazí bol riadne legálne zdokladovaný a nesúvisel s touto žalovanou vecou. Peniaze boli vrátené ešte v prípravnom konaní.

Pokiaľ išlo o predmetný dom, v ktorom sa vykonávala domová prehliadka tento rodinný dom bol nadobudnutý v roku 2001. Obžalovaný je

-15- 2T/37/2020

držiteľom motorového vozidla od roku 2001. Manželka obžalovaného nie je držiteľka motorového vozidla. I keď syn je držiteľom motorového vozidla - ale od 11.augusta 2015 nebol preukázaný súvis s predmetnou trestnou vecou. Pokiaľ išlo výpisy z účtov vo vzťahu k obžalovanému za obdobie od 01.januára 2014 do 10.decembra 2019 - v rámci prehľadu transakcií neobjavila sa tu suma, ktorá by

vzbudzovala podozrenie - že by malo ísť o finančnú čiastku - o ktorej vypovedal svedok - že by predmetný obžalovaný mal ňou disponovať.

Z takto predložených listinných dôkazov teda nevyplývala existencia predmetnej čiastky - či už na účte, v nejakej nehnuteľnosti, v hnutelnej.

V prípade totiž, že by tomu tak malo byť je už absolútne nepravdepodobné, že by od predmetného času teda po apríli 2014 - ku času zisťovania majetkových pomerov obžalovaného december 2019 - že v prípade, že by skutočne ju mal k dispozícii (aj niekde ukrytú) - že už by z predmetnej čiastky nebolo realizované - či už hnutelná/nehnutelná vec, alebo nejaká finančná transakcia.

5/ na otázku na hlavnom pojednávaní - Prečo bola vybratá SAMOŠKA na Jurigovom námestí?

Svedok Y. V. vypovedal - preto lebo tu robil obžalovaný R., túto trasu robil ako SBS-kár. Potom na nej skončil a nastúpil tam niekto druhý, takže mal detailnú známosť tejto trasy, takže kvôli tomu.

Tu súd poukazuje na predmetné rozpisy zvozov - vo vzťahu k obžalovanému.

-január 2014 - všetky zvozy v tomto mesiaci na trase B1 - teda kde bola SAMOŠKA na Jurigovom námestí robil obžalovaný

-február 2014 - na predmetnom úseku - B1 - robil jeden zvoz - dňa 24.februára 2014, inak robil zvoz na trase označenej ako V

-marec 2014 - na predmetnom úseku - B1 - robil jeden zvoz - dňa 06.marca 2014, inak robil zvoz na trase označenej ako V

-apríl 2014 - na predmetnom úseku B2 - robil dva zvozy - dňa 14.apríla 2014 a dňa 28.apríla 2014 (teda i po predmetnom skutku), inak robil zvoz na trase označenej ako V.

Tvrdenia uvádzané predmetným svedkom tak sa nezhodujú s predmetným listinným dôkazom

6/ Keďže prokurátor mal za to, že títo predmetní traja svedkovia obžalovaného z trestnej činnosti usvedčujú a išlo tak o dôkazy v neprospech obžalovaného - súd tento názor nezdieľa.

Nebolo žiadnym iným dôkazom potvrdené - že výpovede predmetných svedkov sú pravdivé a riadne obžalovaného usvedčujúce. Samotní dvaja svedkovia - T. H. a Y. U. - vo svojich výpovediach - obžalovaného neuvádzali ako osobu, ktorá sa mala osobne

-16- 2T/37/2020

zúčastniť na predmetnej trestnej činnosti. Informácie ako súd uviedol mali len od svedka Y. V. a boli to len ich vzájomné úsudky a domnienky práve v súvislosti s výpoveďou, ktorú im predostrel svedok Y. V.. Navyiac títo dvaja svedkovia - Y. U. a T. H. o obžalovanom nevypovedali v rámci svojich výpovedí, keď sami boli v pozícii obžalovaných.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka Y. V.É. - toto jeho „pohnutie svedomia“ po viac ako piatich rokoch tiež súd neakceptoval a nepresvedčil ho k tomu aby táto predmetná skutočnosť bola v neprospech teraz žalovaného obžalovaného. Tu súd poukazuje na dôkazy, ktoré boli vykonané v tomto konaní - ktoré nevyzneli v neprospech obžalovaného.

Súd konštatuje skutočnosti, ktoré boli preukázané dokazovaním a z listinných dôkazov.

Pokiaľ išlo o predmetného svedka - Y. V. preukázané vo vzťahu k tomuto svedkovi bolo, že tento po tom, čo bol uznaný vinným a právoplatne odsúdený (pôvodné konanie pod sp.zn. 2 T/173/2014) - dňa 01.marca 2016 (skutok bol dokonaný dňa 22.apríla 2014) - bol vo veci z jeho strany podaný návrh na obnovu konania (toto svedok aj uviedol v rámci svojej výpovede).

Obnova konania vo vzťahu k svedkovi bola zamietnutá dňa 24.októbra 2019 (Okresný súd Bratislava IV, č.k. 3 Nt/24/2019-19, zo dňa 24.októbra 2019). Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.októbra 2019.

Predmetná obnova konania bola svedkom podaná z dôvodu - že ako novú skutočnosť uviedol citácia - „že chce poskytnúť súdu informácie usvedčujúce štvrtého páchatela lúpeže ulúpených peňazí. I keď pôvodne vinu popieral, teraz mu je ľúto a nechce byť toľko vo väzení hoci je vinný z tohto skutku“.

Na základe dokazovania, ktoré predmetný senát urobil skonštatoval - že nezistil, podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por. a podľa § 399 ods. 2 Tr.por. návrh bol zamietnutý.

I predmetný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval - to, čo súd v tomto trestnom konaní (v pôvodnom konaní predmetný svedok spáchanie skutku popieral, pre ktoré bol odsúdený. Vo výkone trestu dospel k záveru, že ak by sa ku skutku doznal, mohol by dostať miernejší trest, ako mu bol uložený. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok mali spáchať traja páchatelia a boli aj za tento skutok

odsúdení. Nikto z vypočutých obžalovaných - teda svedkovia Y. U. a T. H. a ani svedkovia nepotvrďovali existenciu štvrtého páchatela pri uvedenom skutku. Osoba Y. R. - z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa nepreukázala jeho participácia na žalovanom skutku).

Čo je dôležité v predmetnom uznesení konštatované a dôležité je to i v tomto konaní - pretože z jeho vyššie uvedených výpovedí to aj v tomto

-17- 2T/37/2020

konaní vyplýva - je skutočnosť, že počas pôvodného konania (sp.zn. 2 T/173/2014 - keď bol v pozícii obžalovaného - čo i sám v rámci výsluchu v pozícii svedka vypovedal - že vtedy skutok v celom rozsahu popieral (čo je samozrejme jeho právo) - ale práve z dôvodu, že je výkone trestu on (svedok) dospel k záveru, že ak by sa ku skutku priznal, mohol by dostať miernejší trest, ako mu bol uložený.

Predmetný svedok si mal dostatočne uvedomiť - už v čase keď bol ešte v pozícii obžalovaného - že priznanie je poľahčujúca okolnosť. Práve tým, že predmetnú trestnú činnosť zapieral v pôvodnom konaní (a navyše tvrdiac, že i sám obhajca ho v tomto podporoval)- nie je žiadna záruka toho, že skutočnosti, ktoré vypovedal vo vzťahu k obžalovanému Y. R. sú pravdivé.

Súd navyše vo veci podotýka - že práve okrem výpovede len predmetného svedka Y. V. - iný dôkaz k dispozícii na pravdivosť jeho predmetného tvrdenia k dispozícii nemal a nepredložil ho ani samotný Y. V..

Súd tak nemôže vylúčiť - čo je pravdepodobné smerujúce k istote, že z jeho strany tak ide o „kalkuláciu - aby bola v jeho prospech - t.j. mysliac si, že sa mu tým môže znížiť trest (čo i sám uviedol - a uviedol to i vo svojej výpovedi svedok) - čo samozrejme nie je už možné.

Takže súd k predmetnému dôkazu - k výpovedi svedka pristupoval ako dôkazu - ktorý podrobne rozviedol a tento ostal osamotený a nebol iným dôkazom, resp. inými dôkazmi podporený.

Podobne tak ako už vyššie rozviedol bolo i v súvislosti s výpoveďami v tejto časti svedkov Y. U. a T. H..

Zároveň súd vo vzťahu s predmetnými svedkami dáva do pozornosti - že všetci traja zhodne uviedli - že o predmetnej veci sa „spoločne bavili“ - keď boli vo výkone trestu v jednom nápravno-výchovnom zariadení a to v Banskej Bystrici. I keď spoločne všetci traja boli v tomto zariadení krátky čas - ako jeden z nich uviedol - týždeň - za predmetný čas predmetnú záležitosť rozoberali. Tieto skutočnosti všetci traja svedkovia potvrdili.

A práve následne po predmetnom čase - teda po tom - ako sa „spoločne predmetní traja svedkovia bavili“ - bol zo strany svedka Y. V. podaný návrh na obnovu konania.

Tento predmetný návrh ako už súd vyššie konštatoval bol podaný za účelom - zmiernenia trestu - čo sa samozrejme stať nemohlo. Práve v predmetnom návrhu na obnovu konania prvýkrát spomína ako organizátora, ako osobu, ktorá mala participovať na predmetnej trestnej činnosti - obžalovaného - svedok Y. V..

-18- 2T/37/2020

7/ Podľa obžaloby prokurátora mal obžalovaný - v čase spáchania skutku - pracovník SBS predmetnej žalovanej spoločnosti od presne nezisteného času a do 11:30hod. dňa 22.apríla 2014 - opakovane, na viacerých presne nezistených miestach zorganizovať spáchanie trestného činu a to tak, že oslovil odsúdeného Y. V. - ktorému mal poskytnúť podrobné služby a teda informácie - ohľadom zvozu predmetných peňazí

Na základe vyššie konštatovaného a rozvedeného súd mal za to, že údaje v obžalobe uvedené neboli preukázané práve vo vzťahu k obžalovanému.

K tejto časti neboli zabezpečené relevantné dôkazy - s výnimkou výpovede svedka Y. V. - ktorý si ako súd vyššie rozviedol rozporoval - ktoré by toto konštatovanie mohli aj potvrdiť.

Svedok JUDr. R. V. - konateľ spoločnosti - vypovedal, že obžalovaný ako pracovník - SBS pri ochrane prevozu peňazí - v rámci svojej funkcie nikdy nepracoval sám, vždy bol zaradený do dvojice s nejakým kolegom. Predmetné dvojice sa v nepravidelnej dobe striedali. Obžalovaný mal počas výkonu svojej práce na starosti zvoz hotovosti a peňažných poukážok z rôznych prevádzok potravín SAMOŠKA - v rámci bratislavského kraja.

Zároveň predmetný svedok vypovedal, že s obžalovaným nemali žiadny problém ohľadom jeho pracovnej činnosti. Počas výkonu práce v predmetnej spoločnosti obžalovaný pracoval v dvojiciach a teda so svedkami - U. F., S. F. a V. F..

Výmena dvojíc bývala pravidelná, vychádzalo za z toho, či bol niekto chorý a ako boli služby naplánované.

Z listinného dôkazu - č. I. 70 tiež bolo konštatované, že rozpis prevozových služieb bol naplánovaný na celý mesiac dopredu - bol umiestnený na nástenke na dispečingu, voľne prístupný všetkým zamestnancom prevozových skupín. Každé motorové vozidlo bolo pridelené vedúcemu skupiny.

I napriek tejto okolnosti však súd musí konštatovať, že i keď predmetné údaje boli dopredu dané mesiacom - tak ako to konštatoval i obžalovaný - nevyplývalo z predmetného rozpisu, že by boli dopredu dané „na pevno“ - nevylučujú sa zastupovania v prípade choroby, súrnej neprítomnosti na pracovisku. Predmetné skutočnosti boli potvrdené i svedkom - JUDr. R. V., že mohlo dôjsť k jeho k nepredpokladanej zmene - pri dovolenke, práceneschopnosti pracovníka (čiže udalosti, ktoré nie sú vopred plánované).

Preukázané nielen z výpovede svedka JUDr. R. V.Č., ale i z výpovede samotného obžalovaného bolo preukázané, že pokiaľ robili

-19- 2T/37/2020

predmetný zvoz peňazí - trasy v rámci zvozu mali meniť - t.j., aby každý jeden zvoz nebol robený tou istou trasou. Keďže predmetná SAMOŠKA bola posledná na trase - pretože v blízkosti bol peňažný ústav do ktorého predmetné peniaze odovzdávali - na predmetné miesto chodievali okolo 12:30 - 13:00 hod. - pretože predmetných prevádzok, do ktorých chodili bolo viacero.

I v tomto predmetný svedok Y. V. - keď vypovedal, že predmetné miesto si chodil obzeráť - hovoril o iných časoch - dňa 28.januára 2020 vypovedal - že k pozorovaniu zvozu došlo okolo 09:00 hod. - 10:00 hod., pri konfrontácii dňa 05.februára 2020 - časy už boli uvedené - od 09:00 hod. do 11:00 hod.

Len na okraj - keď došlo ku predmetnej lúpeži dňa 22.apríla 2014 bolo to v čase okolo 11:30 hod.

8/ obžalovaný po celý čas dokazovania nepopieral, že by predmetného svedka Y. V. nepoznal. Vypovedal, že sa spoznali v roku 2006 v zahraničí. Taktiež potvrdil, že bol to práve svedok Y. V., ktorý mu vybavil niekoľkotýždňovú brigádu v zahraničí v roku 2012-2013. V celom rozsahu však poprel, že by on participoval na predmetnej trestnej činnosti, resp. že by v predmetnej veci bol organizátorom

9/ pokiaľ ide o záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke - medzi obžalovaným a svedkom Y. V. - a to za časové obdobie - 26.marec 2014 (započaté dňa 28.marca 2014) do 25.júna 2014 - predmetná komunikácia, ktorá bola zachytená (nie obsah komunikácie) boli:

03.apríl 2014 - 21:00:15 hod. - 310 sekúnd

05.apríl 2014 - 10:49:05 hod. - 55 sekúnd

16.máj 2014 - 10:10:33 hod, 10:10:36 hod., 10:10:36 hod. - neuvedené žiadne sekundy

08.jún 2014 - 20:51:14 hod. - 234 sekúnd

10.jún 2014 - 17:24:15 hod. - 169 sekúnd

Predmetné záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke medzi týmito osoba - obžalovaným a svedkom Y. V., resp. svedkom Y. V. a obžalovaným - síce konštatovali - že išlo o spojenie - ale aké bolo toto spojenie - t.j. či prebehla aj komunikácia, resp. obsah komunikácie, resp. či bolo len zvonenie a nedvíhanie telefónu to už k dispozícii nebolo. Preto opierať vinu vo vzťahu k obžalovanému na tomto dôkaze podľa názoru súdu nie je možné.

-20-

2T/37/2020

Taktiež svedok Y. V. vypovedal, že on vo vzťahu k obžalovanému používal i iné telefónne číslo. Nevedel však uviesť predmetné telefónne číslo - citácia z hlavného pojednávania - „okrem tohto jedného telefónneho čísla som mal ešte dva telefónne čísla, z ktorých som volával s pánom R.om, čísla si už nepamätám. Boli to len špeciálne tieto dva telefónne čísla, ktoré som potom vyhodil. Z týchto dvoch

telefónnych čísiel, ktoré som vyhodil, som volal s pánom R.om, ktoré som potom vyhodil. Myslím, že z telefónneho čísla XXXX XXX XXX som posledné - tri - štyri mesiace pred skutkom s pánom R. nevolal“. Opätovne súd poukazuje - výpis bol v súvislosti s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, skutok bol dokonaný dňa 22.apríla 2014 - zaznamenané hovory - pred skutkom - 03.apríl 2014, 05.apríl 2014.

9/ Taktiež ani konštatovanie - a teda opretie o vinu vo vzťahu k obžalovanému - že svedok Y. V. - a ani žiadny z odsúdených (v tomto konaní svedkovia - Y. U. a T. H.) - nemali ako inak poznať podrobnosti o zvoze peňažnej hotovosti - a preto keďže obžalovaný dlhodobo pracoval pre predmetnú spoločnosť a vykonával takú funkciu - podrobne poznal vnútorné postupy ako i priebeh zvozu peňazí a preto predmetný tip - predmetné podrobné informácie - použitie motorového vozidla, prevzatie a odvoz hotovosti - museli byť od obžalovaného - citácia z obžaloby súd nezdieľa.

Ani sám obžalovaný nevytlúčil - že sa o svojej práci bavil so svedkom. I sám svedok - Y. V. - a to tiež potvrdil v minulosti v rokoch 2011-2012 pracoval pre SBS ABAS - ktorý vykonával obdobnú činnosť v rámci celého západného Slovenska - vrátane Bratislavy (Devínska Nová Ves - Metro).

Sám predmetný svedok Y. V. vo svojej výpovedi dňa 28.januára 2020 vypovedal - v časoch 2010/2012 som pracoval v SBS Abas na zvoze peňazí - a keďže zistil, že obžalovaný tiež pracoval v SBS na zvoze peňazí - tak sme začali porovnávať, ako to funguje tam a ako to fungovalo v mojej SBS.

Taktiež i sám svedok - a to potvrdil v rámci každej svojej výpovede keď vypovedal - že predmetné miesto - si obhliadol pred predmetným lúpežným prepadnutím sám - a to dva - trikrát.

Nemožno tak nevytlúčiť - že predmetný svedok - práve z titulu - že v minulosti pracoval v rovnakej pozícii - si predmetné miesto obhliadal keď vypovedal že sám dva - trikrát - vždy len sám - resp. nie jedenkrát ako to uvádzal s obžalovaným. Nepredložil žiadny dôkaz o opaku.

Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je prevedeným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti) pri rozhodovaní, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, poprípade vierohodnosti. Pri hodnote dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti)

-21- 2T/37/2020

pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, prípadne vierohodnosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o ne môže oprieť svoje skutkové zistenie (či sú použiteľné pre zistené skutkového stavu a v akom rozsahu, prípadne v akom smere). Pri hodnotení dôkazov po stránke ich zákonnosti súd skúma, či dôkazy boli získané (opatrené) a prevedené spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či v tomto smere vykazujú vady, k dôkazom, ktoré boli získané alebo prevedené v rozpore so všeobecne závažnými právnymi predpismi, súd neprihliada. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti súd dochádza k záveru, ktoré skutočnosti o ktorých dôkazy (pre rozhodnutie významné a zákonné) podávajú správu, možno ich považovať za pravdivé (dokázané) a ktoré nie.

Vyhodnotením dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá tiež posúdenie vierohodnosti dôkazom podľa druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona prevádza.

V posudzovanej trestnej veci - na základe dôkazov, ktoré boli predložené - preto súd vo veci podrobne rozoberal predmetné výpovede jednotlivých svedkov v kontexte s dôkazmi, ktoré boli v spise založené.

Súdu sa nepodarilo vinu obžalovanému preukázať - na jednej strane bola konzistentná výpoveď obžalovaného - nemeniaca a na druhej strane v prvom rade výpoveď svedka Y. V. - ktorý si navzájom rozporoval a výpovede prečítaných svedkov - T. H. a Y. U., ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené prečítaním - pretože v danom prípade išlo o sprostredkované osoby - ktoré osobu obžalovaného vôbec nepoznali.

Prečítané tiež boli výpovede svedkov - pracovníkov SBS - ktoré do predmetnej veci nevzniesli dôkazy v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka JUDr. R. V. i v jeho prípade to bolo obdobné - pretože tento sa ku predmetnému skutku - k jeho okolnostiam spáchania sa vyjadriť nevedel. I napriek tomu, že tento predložil jednotlivé listinné dôkazy - tieto dôkazy i keď boli relevantné - nepreukázali, že by skutok bol dokonaný obžalovaným.

Z predmetných dôvodov preto vo veci nedá za takéhoto stavu jednoznačne ani ustáliť - či predmetný žalovaný skutok sa stal - tak ako bol konštatovaný v obžalobnom návrhu prokurátora a či ho dokonal obžalovaný tak ako je uvedený v obžalobe.

Práve hodnotiac vyššie podrobne rozvedené dôkazy - t.j. výsluchy svedkov, výpoved' obžalovaného, ako i vyššie rozvedené listinné a vecné dôkazy, ktoré súd na hlavnom pojednávaní vykonal v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré sa týkali skutkových zistení obžalovaného Miloša R. spod obžaloby oslobodil.

-22- 2T/37/2020

Trestného činu - obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. ako organizátor podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - ako bolo prokurátorom žalované - obžalovaný mal zosnovať a riadiť - a proti inému - príslušníkom SBS - poškodeným použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci - v danom prípade malo ísť o hotovosť vo výške 122 435,- Euro a tým spôsobiť značnú škodu (§ 125 ods. 1 Tr.zák.)

Vzhľadom na základe výpovedí, ktoré v predmetnej veci boli - nemožno ustáliť, či sa skutok stal vo vzťahu k osobe obžalovaného Y. R..

Tak ako súd konštatoval - ani v rámci dokazovania na súde - nebol predložený žiadny verifikovaný dôkaz o tom, že na trestnej činnosti mal participovať - ako organizátor obžalovaný. Vo vzťahu k obžalovanému nebol zistený ani motív konania - dôkazmi preukázaný.

V predmetnej veci neboli zabezpečené ani nepriame dôkazy - ktoré by vytvorili súhrnne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu - z ktorej by bolo možné vyvodiť jediný jeden záver a ktorý zároveň by vylúčil možnosť, že sa celý predmetný prípad mohol stať aj inak. Súd preto musel v danom prípade aplikovať zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Obžaloba vychádzala v prvom rade i z výpovede svedka Y. V., svedkov Y. U. a T. H. - tieto vzájomné výpovede si však rozporovali a ako už bolo konštatované výpovede svedkov Y. U. a T. H. boli sprostredkované samotným svedkom Y. V..

Hodnotiac tak predmetné výpovede - súd tieto dôkazy nepovažuje za tak jednoznačné a presvedčivé, aby bolo možné na nich stavať nezvratné skutkové závery. Ich tvrdenia a výpovede boli protirečivé (čo súd podrobne rozviedol) a to práve v častiach, ktoré mali byť základom pre vznik trestnej zodpovednosti za žalovaný trestný čin - obzvlášť závažný čin lúpeže. Tieto dôkazy - nemali obsah takej kvality, aby bolo možné prijať akékoľvek jednoznačné skutkové závery. Tieto dôkazy boli nekonzistentné, vnútorne i navzájom odporujúce, neboli jednoznačné a nepochybné.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti nemožno vylúčiť všetky rozumné pochybnosti o tom či ku predmetnému skutku došlo spôsobom ako i časom ako je uvedený v obžalobe.

Pre uznanie viny zo spáchania trestného činu je potrebné, aby boli vylúčené všetky pochybnosti o priebehu skutkového deja, k čomu tomto prípade nedošlo. Obhajoba obžalovaného nebola vyvrátená - pretože neboli produkované dôkazy takého charakteru, z ktorých by bolo možné nad

-23- 2T/37/2020

akúkoľvek pochybnosť vyvodiť, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý bol postavený pred súd.

Základné zásady trestného konania vyžadujú, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty. Tam, kde nemožno bezpečne určiť, ktorá z verzií skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť takú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je nutné rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho spod obžaloby.

Obhajoba obžalovaného nebola vykonaným dokazovaním vyvrátená. Neboli produkované také dôkazy, ktoré by vinu obžalovaného jednoznačne preukazovali a ktoré by umožnili nepochybný záver o tom, že obžalovaný konal tak, ako mu bolo kladené za vinu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a to v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito a v ich vzájomnom súhrne nezávisle od toho, alebo ich obstaráva súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa súčasne platného kontradiktórneho procesu dôkazy navrhujú a vykonávajú procesné strany a nie súd, takže súd iba vyhodnocuje stranami vykonané dôkazy. Z tohto dôvodu sa dôraz celého trestného konania presunul z prípravného konania na hlavné pojednávanie, v rámci ktorého sa dôkazy vykonávajú procesnými stranami. pri aplikácii zásady ústnosti a bezprostrednosti nie je možné mechanicky a najmä účelovo sa pridržiavať tých dôkazov, resp. ich častí, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, či už zákonne alebo nezákonne a ktoré stranám vyhovujú, ale je nevyhnutné brať do úvahy aj zmeny výpovedí, či dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, bez ohľadu na to, či táto zmena napomáha tej, či onej procesnej strane. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že aj keď obžalovaný bol dôvodne podozrivý, že sa dopustil skutku, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne. Nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých by súd mohol vyvodiť bezpečný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného

-24- 2T/37/2020

stíhania sa skutočne stal. Predmetné dokazovanie neumožnilo urobiť jednoznačný záver, že skutok sa stal tak ako bol konštatovaný v obžalobe.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná nespochybniteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy - dôkazy, ktoré boli predložené a to hlavne výpoveď svedka (odsúdeného) Y. V. a podporne výpovede svedkov (odsúdených) Y. U. a T. H. (ktorí dvaja sa vyjadrovali len všeobecnej roviny - t.j. - punc dôveryhodnosti nemajú - ktoré boli podrobne v rozsudku rozvedené.

Súd v tomto smere pripomína už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (napr. 2 Tz 22/1967 a 7 Tz 61/1967), podľa ktorej ak zostanú vyčerpané všetky dostupné možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, je nutné vykladať priebeh tohto skutkového deja v prospech obžalovaného. Alebo povedané inak, ak reálne prichádzajú do úvahy dve alebo viaceré verzie skutkového deja, je potrebné s použitím zásady „in dubio pro reo“ neuznať obžalovaného za vinného. Nedokázaná vina má pre obžalovaného rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ten, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (R NS č. I/1966).

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje tvrdenia a zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť s poukazom na hodnotenie dôkazov vykonaných pred súdom (§ 2 ods. 19 Tr. por.). Tam kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší (R 46/1963).

Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo - R - 22/1968 II).

Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil žalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je ucelená reťaz - ako priamych, tak i nepriamych dôkazov - z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodiť spod obžaloby (primerane R 14/1964).

V praxi to znamená, že záver o vine páchatel'a musí byť postavený na skutkovom stave, o ktoré nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň
-25- 2T/37/2020

podozrenia sám osebe nestačí k tomu, aby mohlo tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V danej veci tak neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych usvedčujúcich dôkazov, ktoré by preukazovali, že sa skutok stal - tak ako bolo konštatované v obžalobe.

Súd nemôže odsúdiť niekoho len na základe počtu osôb (svedkov) - v danom prípade išlo o Y. V. a nepriamo svedkov Y. U., T. H., ktoré si myslia, domnievajú sa - že to spravil i obžalovaný (§ 2 ods. 6, tretia veta Tr.por.).

Súd musí dôsledne uplatňovať i v takejto trestnej veci - právo na spravodlivé súdne konanie (so všetkým, čo k tomu patrí) a ktoré prináleží každej stíhanej osobe (článok 6 Dohovoru, článok 50 Ústavy SR).

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivito, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka má slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade išlo o tzv. „dôkazná núdza“ a preto sa musel aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. - použitie, ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Musel tak rešpektovať základný princíp v trestnom práve in dubio pro reo - podľa ktorého „...ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolnostiach, t.j. ak sú prítomné v danom kontexte dôvodné pochybnosti, ktoré už nemožno odstrániť ani prevedením ďalšieho dôkazu, je nutné rozhodnúť vždy v prospech obžalovaného (rozhodnutia Českej republiky - nález sp.zn. I.ÚS 733/01. In N 26/32 SbNU 239).

Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nie je spôsobilý vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok a princípy zodpovednosti za zavinenie a prezumpcie nevinu nemožno navyiac izolovať (rozhodnutia Českej republiky - nález sp.zn. IV.ÚS 36/98 in N 54/11 SbNU 43). Uvedené princípy sa

-26- 2T/37/2020

premietajú i do jednotlivých ustanovení trestného poriadku a súdy sú zaviazané ich bezpodmienečne rešpektovať.

Orgány činné v trestnom konaní majú z úradnej povinnosti zisťovať skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre ich rozhodnutie (§ 2 ods. 4, ods. 5 Tr.por.). Z ústavného princípu prezumpcie nevinu vyplýva pre súdy povinnosť pri rozhodovaní o vine zvažovať i takú verziu prípadu, ktorá dôvodne pripúšťa, že vzhľadom ku skutkovým okolnostiam môže dôjsť síce ku spôsobeniu škodlivého následku ale bez zavinenia. Len tak môžu preto súdy vyhovieť požiadavke ktorú zaručuje i Ústava Slovenskej republiky ako základný zákon štátu - že obvineným osobám zaručuje právo na súdnu ochranu.

Z predmetného vyplýva, že boli dôvodné pochybnosti nielen na samotné zistenie skutkového stavu veci - s prihliadnutím na žalovanú právnu kvalifikáciu trestného činu - obzvlášť závažného zločinu, ale i na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by predmetný skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili.

V danom prípade išlo o takú pochybnosť, ktorá spôsobila, že súd, ktorý vo veci rozhodol na základe nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, by nemohol urobiť záver, že skutočnosť naplňujúca znak žalovaného trestného činu sa stala, t.j. nezískal vnútorné presvedčenie o vine obžalovaného.

V rámci predmetného dokazovania už iné skutočnosti - tak ako boli uvedené v obžalobe neboli rozporované. Vo veci neexistovali relevantné dôkazy, ktoré by obžalovaného jednoznačne usvedčovali.

Každému obžalovanému musí byť vina preukázaná, obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obžalovaný niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti, rovnako ak obžalovaný k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé.

Odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného, a v prípade ak vina obžalovaného nie je preukázaná, musí byť obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Z uvedeného dôvodu súd postupoval podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané bez odôvodnených pochybností, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

-27-   2T/37/2020

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. - ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Z predmetného dôvodu boli obaja poškodení - IbeA3, a.s. ako i Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. - so svojím nárokom na náhradu škodu odkázaní na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.